

Lời nguyện tháng Bảy

ISSN: 2734-9195 09:43 07/09/2026

Nguyện cho con người thức tỉnh lòng thương xót, biết coi động vật và thiên nhiên là những người bạn, những sinh linh có cảm xúc, có nỗi đau và có quyền được sống tự do, an lành.

Trong tĩnh lặng đêm Tháng Bảy, con nhìn lại chính mình ngày trước. Con hạnh phúc vô bờ vì tìm thấy con đường quay đầu bước về ánh sáng tỉnh thức.

Từ quê hương Việt Nam dải dầu bão lũ hướng về vùng đất Nepal đang chịu thảm họa. Đất chấn động, sông cuộn trào, cuốn trôi mọi thứ trong chớp mắt, bao nhiêu giấc mơ tan thành mây khói. Đứng trước mong manh kiếp nhân sinh, mọi ranh giới địa lý, ngôn ngữ, sắc tộc hay tôn giáo đều tan biến. Hôm nay, con chỉ xin mượn nước mắt của nhân loại, dâng lời nguyện này như nhịp cầu kết nối từ trái tim đến trái tim, từ cõi sống đến cõi chết, từ hiện tại mê lầm đến bến bờ giải thoát.

Việt Nam quê hương ruột thịt yêu thương, dải đất hình chữ S qua nghìn năm lịch sử, từng tấc đất đều thấm mồ hôi, nước mắt và máu của biết bao thế hệ. Người dân bao đời nay đã quá quen với bão lũ gầm thét và mưa bom đạn xé. Những con sông đỏ ngầu phù sa từng cuốn trôi mái nhà, lúa gạo và hy vọng. Những trận chiến tranh tàn khốc từng để lại cảnh "người đầu bạc tiễn kẻ đầu xanh". Thế nhưng, người Việt Nam chưa từng biết cúi đầu. Trong đau thương, khí tiết lại càng quật cường; giữa gian lao, đất Việt lại càng hiên ngang, bất khuất.

Hôm nay, con xin cúi đầu dâng lời cầu nguyện cho toàn thể đồng bào. Nguyện cho những anh hùng liệt sĩ đã ngã xuống bảo vệ quê hương, cùng những người con đất Việt đã nằm lại trong thiên tai, lũ quét, sạt lở hay những tai nạn bất ngờ trên sông, trên biển và đường đời...

Tâm thức của họ được thanh thản, trút bỏ mọi đau thương mà nhẹ nhàng nương theo ánh quang minh về cõi an lành. Thế hệ hôm sau giữ trọn tinh thần hiên ngang của cha ông.

Các bà mẹ tìm lại được hài cốt của các con, các em nhỏ bình an tung tăng đến trường và biết yêu màu cờ Tổ Quốc.

Ngọn lửa "lá lành đùm lá rách", tình đồng bào "bầu ơi thương lấy bí cùng" còn chảy mãi trong từng nhịp đập trái tim người Việt.

Hương về vùng đất Nepal oằn mình trong nỗi đau tan tác. Đất mẹ rung chuyển, núi đá gập ghềnh, những công trình cổ kính sụp đổ tan tành, biết bao nhiêu cuộc đời quý giá đã bị chôn vùi trong chớp mắt.

Con xin cúi đầu hướng về Nepal với tất cả sự tiếc thương và lòng thành kính sâu sắc nhất. Khi đất trời cuồng nộ, thân thể mảnh mai của họ đã phải chịu đựng những đòn đau, sợ hãi và hốt hoảng tột cùng. Bỏ lại đằng sau nỗi kinh hoàng của phút giây chia lìa, bỏ lại đằng sau tiếng gào xé của lòng đất, bỏ lại những đồng đồ nát ngổn ngang.

Nguyện cho các vị sớm thoát khỏi cảnh bán loạn, tìm thấy sự an nghỉ thanh thản, siêu sinh. Những người mẹ đang gạt nước mắt tìm con trong đồng gạch đá, những người con đang gào khóc gọi tên cha mẹ giữa khoảng không vô vọng, những em bé bơ vơ giữa cái lạnh cắt da nhận được sự che chở và sự hỗ trợ kịp thời từ khắp nơi trên thế giới.

Nguyện cho vùng đất Nepal sớm bình yên trở lại. Lòng đất thôi cuồng nộ, con người nắm chặt tay nhau đứng lên từ tàn tro thảm họa. Và con người giữa guồng quay vội vã biết giặt mình soi rọi lại từng hành vi của chính mình, biết khiêm nhường cúi đầu trước Mẹ Thiên Nhiên, biết trân quý từng nhịp thở, từng phút giây màu nhiệm được sống.

Và giờ đây, trong khoảnh khắc tĩnh lặng nhất của đêm thâu, con xin hướng trọn tâm nguyện về các vong linh bị quên lãng.

Họ là ai? Họ là những người đã ra đi không một lời từ biệt, không một bờ vai tựa vào phút lâm chung. Họ là những người chết gục nơi rừng sâu nước độc, chôn xác dưới lòng đại dương sâu thẳm, vùi mình trong những khe núi đèo cao. Họ là những nạn nhân của các trận chiến tranh tàn khốc từ ngàn xưa, những bộ xương khô nằm lại nơi chiến trường đao binh lửa đạn mà tên tuổi đã bị thời gian vùi lấp.

Có khi họ là những thai nhi chưa kịp cất tiếng khóc chào đời đã phải lìa xa mẹ, những đứa trẻ lang thang chết lạnh ngoài góc phố, những người già cô đơn trút hơi thở cuối cùng trong những căn phòng tối tăm không người hay biết.

Hay là những người tha hương cầu thực, bỏ mạng nơi đất khách quê người, không một tấm bia mộ, không một nén hương tàn.

Hình minh họa được tác giả cung cấp

Ôi! Những linh hồn vô y vô tự! Hàng năm, hàng thế kỷ trôi qua, người đời nhớ đến người thân của mình, lập bàn thờ, đơm hoa quả, thắp nén hương thơm. Nhưng còn họ? Ai sẽ gọi tên họ trong những ngày giỗ chạp? Dù họ là ai, dù đã ngã xuống ở bất kỳ tọa độ nào trên Trái Đất này, đã qua đời từ hàng ngàn năm trước hay chỉ mới vừa trút hơi thở cuối cùng vài phút trước đây...

Con xin nhận quý vị làm người thân, làm huynh đệ, làm những đứa con, đứa cháu trong gia đình của Đại Từ Đại Bi. Nguyên cho vạn vật chúng sinh ở cõi sống cũng như cõi chết, ở nơi rạng rỡ cũng như chốn khuất lấp, đều được bao bọc trong tình thương vô điều kiện của toàn pháp giới.

Còn những linh hồn đang lầm đường lạc lối, vì lòng tham che mắt, vì hận thù thiêu đốt, vì si mê dắt lối mà đã gieo rắc đau thương. Nhìn họ, con như nhìn thấy lại chính bóng dáng của mình ngày trước, cũng từng bị vô minh che mắt, từng bị hận thù thiêu đốt và mãi mê bước đi trong ảo tưởng của mình. Vì từng đi qua bóng tối ấy, con hiểu sâu sắc sự mù quáng của những tâm hồn ấy.

Nguyên cho những ai đang bước đi trên con đường tội lỗi, trước khi bị bánh xe nhân quả nghiệt ngã cuốn đi, kịp thời dừng lại!

Ánh sáng trí tuệ nhỏ ngoi kịp soi trong tâm trí họ để họ giật mình nhận ra vực sâu thăm thẳm ngay dưới chân mình.

Nguyện cho họ chiến thắng được ma vương trong chính tâm mình như con đã từng may mắn chiến thắng bản thân để tìm lại con đường về nẻo giác.

Và con cũng xin dâng lời nguyện cầu sâu sắc cho những con người nhỏ bé đang mang trong lòng vết thương âm ỉ, những thử thách đã vô tình làm chai sạn đi niềm tin và hy vọng. Rồi một ngày, niềm cay đắng oán than trong họ biến thành sự thấu hiểu, cho nỗi cô đơn chai sạn biến thành niềm vui cống hiến. Dù có là ai, họ vẫn tìm thấy ý nghĩa sống đích thực, biết trân trọng bản thân nhưng không quên dang tay nâng đỡ người khác.

Trước đại thệ nguyện bao la như biển trời của Đức Địa Tạng Vương Bồ Tát, con xin để lòng mình được đắm chìm trong nguồn năng lượng kiên định và từ bi bất tận của Ngài.

Ngài với cây Tích Trượng xé tan cửa địa ngục và viên Minh Châu chiếu sáng khắp mười phương vẫn lặng lẽ chờ chúng con thức tỉnh.

"Địa ngục vị không, thệ bất thành Phật; Chúng sinh độ tận, phương chứng Bồ-đề".

Lời thề ấy vang vọng qua muôn vàn kiếp sống. Và con biết, một trăm lời thương xót không bằng một bàn tay hành động, một ngàn câu cầu nguyện không bằng một hành động sẻ chia. Lời cầu nguyện là kim chỉ nam, nhưng chính hành động thiết thực mới là nhịp cầu đưa tình thương vào thực tại.

Hôm nay, quỳ trước đấng Từ Bi và trước tánh giác của chính mình, con nguyện không đứng ngoài nỗi đau của tha nhân. Bằng khả năng của mình, con xin trực tiếp lan tỏa và sẻ chia một cách từ bi và trí tuệ. Con nguyện học cách cẩn trọng trong từng lời nói, không gieo rắc thêm đau thương, phân biệt hay phán xét. Xin làm đôi tai biết lắng nghe những nỗi niềm gian khó, tập dừng lại những ý niệm xấu ác ngay khi chúng vừa khởi lên và kiên định trên con đường Bát Chính.

Nguyện cho bước chân con không mệt mỏi trên con đường phía trước. Nguyện cho mỗi giọt nước mắt con rơi xuống đều biến thành năng lượng của hành động dẫn thân.

Dù con đường phía trước còn muôn vàn chông gai, con xin đem cả thân, khẩu, ý này dâng trọn cho sự sống, cho tình thương và sự giải thoát của tất cả chúng sinh.

Nguyện cho Mẹ Trái Đất được chữa lành khỏi những vết thương do sự tàn phá của vô minh mà con người mang đến. Nguyện cho con người thức tỉnh lòng thương xót, biết coi động vật và thiên nhiên là những người bạn, những sinh linh

có cảm xúc, có nỗi đau và có quyền được sống tự do, an lành.

Trời đất không vô tình. Tình thương không có bắt đầu và cũng không bao giờ có kết thúc. Khi ngọn lửa của Lòng Đại Bi xua tan giọt nước mắt cuối cùng, khi kẻ lầm lỗi biết gạt bỏ gương giáo để quay đầu, và khi những linh hồn bơ vơ tìm thấy cõi an trú... đó chính là lúc Cây Long Hoa đơm hoa kết trái giữa lòng nhân thế. Hội Long Hoa là sự bùng tỉnh của Tâm Di Lặc, năng lượng của niềm vui, hỷ xả và tình thương đại đồng ngay giữa cõi Ta Bà.

Và cuối cùng, với tất cả sự thành kính và trọn vẹn tâm mẫn hiếu, con xin hướng về chư Phật, chư Bồ Tát, những Bậc Đại Từ Đại Bi đã lặng lẽ gánh vác nỗi đau của muôn loài qua muôn ngàn kiếp sống. Dù biết chư Ngài đã vượt thoát sinh tử, vô vi tự tại, nhưng đứng trước tình thương bao la không bờ bến ấy, từ đáy lòng nhỏ bé này, con vẫn nguyện cho nguyện lực đại bi của chư Bồ Tát luôn trụ thế rực rỡ.

Nguyện cho chư Ngài luôn tìm thấy những "cánh tay nối dài" giữa nhân gian. Đó là những con người biết thức tỉnh, biết gạt bỏ cái tôi phàm phu để dẫn thân gánh vác, giúp con đường cứu độ chúng sinh của các Ngài luôn có sự đồng hành của tình huynh đệ đại đồng.

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

Nam mô Địa Tạng Vương Bồ Tát.

Tác giả: **Mai Thị Như Ý**